

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»**

В І С Н И К

**НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ВІННИЦЬКОГО ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНОГО
КОЛЕДЖУ**

ВИПУСК № 2 (34)

спецвипуск до

Всеукраїнського фестивалю науки

*«Наукові виміри освітнього середовища сучасних
коледжів»*

Вінниця – 2020

ВІСНИК НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу

ВИПУСК № 2 (34)

Свідомство про державну реєстрацію

друкованого засобу масової інформації

Серія ВЦ № 1065-423-ПР від 24 грудня 2019 року

Журнал

(науково-виробничий, навчальний, довідковий)

Журнал присвячений висвітленню широкого спектру теоретичних та прикладних проблем педагогіки, психології, окремих методик та філології, підтримує традиції інтеграції вишівської науки з практикою, сприяє поширенню досвіду наукової, науково-педагогічної та виробничої діяльності, становленню кадрів вищої кваліфікації; розрахований на спеціальну категорію читачів, зокрема педагогічних та науково-педагогічних працівників закладів вищої, середньої та дошкільної освіти, здобувачів освіти та молодих науковців.

Вісник заснований у січні 2012 року, виходить 3 рази на рік

Мова видання: українська, російська, англійська, німецька

Тематичні напрями Вісника:

- ❖ Інтеграція науки та практики як механізм ефективного розвитку
- ❖ Педагогічні та лінгвістичні аспекти викладання
- ❖ Германістика та славістика у сучасному науковому просторі
- ❖ Психолого-педагогічні умови формування та розвитку особистості вихованця
- ❖ Лабораторія педагогічної майстерності та професійного саморозвитку педагога
- ❖ Challenges in Education
- ❖ Відомі імена року

Номер затверджено на засіданні науково-методичної ради

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Протокол № 4 від 18 травня 2020 року

Головний редактор: директор КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Войцехівський К.Ф.;
відповідальний редактор: методист коледжу, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист, Руда Т.В., **медіа-редактор:** к.пед.н., доц. Марценюк О.Г.

Редакційна колегія: д.пед.н., проф. Заболотний В.Ф., д.філ.н. Войцехівська Н.К., д.філ.н., проф. Слободинська Т.С., спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Когутюк О.В., к.мист-ства Іскра С.І., к.пед.н. Головська І.В., спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Луцинкевич Л.А., Царик А.П.

Відповідальність за зміст статей несуть автори

Матеріали видаються в авторській редакції

В 53 Вісник науково-методичних досліджень Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу/[ред.кол.: Войцехівський К.Ф. (гол.ред) та інші]. – Вінниця: Вінницька міська друкарня, 2020. – Випуск 2(34). – 148с.

© КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», 2020

З М І С Т

С Л О В О Р Е Д А К Т О Р А

МАРЦЕНЮК О.Г., РУДА Т.В.

Видавнича діяльність Комунального закладу вищої освіти «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»5

П Е Д А Г О Г І К А О С О Б И С Т О С Т І У В И М І Р А Х П Е Д А Г О Г І Ч Н О Ї М А Й С Т Е Р Н О С Т І

БАРЩЕВСЬКА І.В

Особливості діагностики та педагогічного супроводу дітей із синдромом Аспергера....11

УКРАЇНЕЦЬ І. М.

Гурткова робота як складова частина науково-дослідницької роботи студентів13

НЕНЧИНСЬКА Л.В., ТУРЛЮК С.В.

А на вечорницях дівки-чарівниці. Потоковий виховний захід «Андріївські вечорниці на сучасний лад»16

МАЗУР Т.А.

Виховна година на тему: «Традиції чаювання в різних країнах світу».....22

ОМЕЛЯНЧИК Т.Г., НЕНЧИНСЬКА Л.В.,

Художнє розв'язання Остапом Вишнею одвічних проблем людини та природи, людини та пам'яті, людини та вічності буття, людини та землі, на якій вона живе29

РОМАНУХА Ю.В

Калейдоскоп виховної роботи34

О С В І Т Н І І Н Н О В А Ц І Ї : П Е Д А Г О Г І К А , П С И Х О Л О Г І Я , М Е Т О Д И К А В И К Л А Д А Н Н Я

БЕРЕЗІЙ ІННА

Сучасний вихователь-методист закладу дошкільної освіти38

ВЕГЕРУК ІРИНА

Методика формування іншомовної лексичної компетентності учнів41

ГОРЕЦЬКА ДІАНА, ГРИГОРЯН АЛІНА

Сучасні підходи до формування естетичної компетентності молодших школярів на уроках музичного мистецтва.....46

ЗАТКОВСЬКА МАРІЯ

Проблема організації естетично-творчої діяльності школярів50

ІЩУК ОКСАНА

Особливості організації діагностики потенційно обдарованих дітей55

КУПРЯШОВА ТАЇСІЯ

Використання інтерактивних методів навчання на уроках англійської мови60

ЛАУТА ЛЮДМИЛА

Засоби досягнення результативності у навчанні англійській мові63

ЛЕЛЕКА АНАСТАСІЯ

Використання різних видів наочності в процесі формування мовної компетентності учнів.....67

МАРТИНЮК ОЛЬГА

Діагностика мотиваційного компоненту навчальної діяльності молодших школярів71

МЕЛЬНИК АНАСТАСІЯ

Розвиток образного мислення школярів засобами музичного мистецтва76

ПАВЛОВА ОЛЕКСАНДРА

Психолого-педагогічні особливості взаємодії вчителів та батьків з дітьми підліткового віку81

РИЖУК ГАННА

Формування екологічної свідомості дошкільників засобами природи за В.О. Сухомлинським85

СЛИВА АННА

Використання інформаційно-комунікативних технологій для формування екологічної культури здобувачів дошкільної освіти засобами народної педагогіки89

КНИШ ОЛЬГА

Диференційований підхід у навчанні93

ТКАЧУК ВАЛЕРІЯ

Комплекс вправ для формування іншомовної монологічної компетентності учнів95

ФЕЄР ВІТАЛІЯ

Методика використання інтерактивної дошки «Smart Board» на уроках англійської мови100

ХОМЕНКО СВІТЛАНА

Формування мовленнєвих компетентностей дітей дошкільного віку в процесі ознайомлення з українськими прислів'ями та приказками103

МОВА, КУЛЬТУРА ТА ПЕРЕКЛАД У ДОСЛІДЖЕННЯХ
МОЛОДИХ УЧЕНИХ

НЕНЧИНСЬКА ТЕТЯНА, ДУДКЕВИЧ ІВАН

Міжмовні омоніми108

ЗАБЛОЦЬКА АНЖЕЛІКА

Extension in Lexis of Modern English111

ЗАРІЧАНСЬКА ОЛЬГА, КИРИЛОВСЬКА ЛЕНА

Місце іншомовних запозичень в словниковому складі англійської мови114

МАРТИНЮК ЮЛІЯ

American English in Belles-Lettres119

МІХАЙЛОВА ДІМІТРІЙКА, ТРОФІМЧУК ЄЛІЗАВЕТА

Скорочення у сучасних англомовних ЗМІ: особливості їх використання у пресі та труднощі їх перекладу123

РЕМЕНЯК СОФІЯ, КУЛИК АНЖЕЛІКА

Варваризми в сучасній українській мові127

БАЛИК ТЕТЯНА

Providing Feedback at the English Lesson133

ДУБРОВІНА ОЛЬГА

Indian English and the Linguistic Situation in India136

ФЕЄР ВІТАЛІЯ

English as the Language of International Communication139

**ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ДІАГНОСТИКИ
ПОТЕНЦІЙНО ОБДАРОВАНИХ ДІТЕЙ**

УДК 37.015.31: 111.852:7

ІЩУК ОКСАНА,

студентка педагогічного факультету

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Науковий керівник: ОМЕЛЯНЧИК Т.Г.

спеціаліст вищої категорії, викладач-методист кафедри української філології

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Постановка проблеми. Глобальні соціально-економічні перетворення у нашому суспільстві виявили потребу в людях творчих, активних, неординарно мислячих, які здатні нестандартно вирішувати поставлені завдання та, на основі критичного аналізу ситуації, формувати нові перспективні задачі.

Проблема раннього виявлення та навчання талановитої молоді пріоритетна в сучасній освіті. Від її вирішення залежить інтелектуальний та економічний потенціал держави. На сучасному етапі розбудови освіти можна спостерігати підвищений інтерес до проблем обдарованості, її виявлення, навчання та розвитку обдарованих дітей, проблем підготовки педагогів до роботи з ними [2, с. 9].

Стан дослідження проблеми. Предметом спеціального наукового пошуку освіта обдарованих виступила з першої третини ХХ століття, коли вчені різних країн світу розглядали її як особливий і невід'ємний компонент розвитку загальної освіти й освітнього простору загалом. В освітніх системах країн Європи, Америки й Азії її не

декларували, а забезпечували перманентний поступ як реального фактора прогресу суспільства з метою досягнення благополуччя громадян. Відповідно сутність навчання й виховання обдарованих дітей полягала в доведенні рівня впливу традиційних освітніх інститутів до мінімального. Стимулювались самоосвіта, неформальна освіта, впровадження інформаційних технологій, цікавих проектів та ініціатив.

Основні теоретичні питання, пов'язані з проблемою виявлення і розвитку обдарованих школярів, висвітлено в науковій літературі багатьма вченими, зокрема в ряді психолого-педагогічних студій С. Рубінштейна, Дж. Фріман,

А. Савенкова, В. Чудновського, Н. Шумакової та ін., де відзначається, що обдарованість – це швидше приховані потенційні можливості особистості, цілісний вияв яких можливий завдяки наявності в педагога великого досвіду та спеціальних знань з цього питання.

Мета нашого дослідження полягає у науковому обґрунтуванні динамічного

поєднання розвитку здібностей учнів з формуванням їх потреб і пріоритетів.

Виклад основного матеріалу. За роки існування незалежної Української держави ситуація суттєво змінилася. Серед завдань реформування системи освіти поряд з проблемою функціонування державної мови одне з провідних місць посіла проблема формування нової генерації національної еліти. Сьогодні під керівництвом відомого академіка

В. О. Моляко та його послідовників О. І. Кульчицької, М. А. Гнатка,

О. Л. Музики та ін. в Україні створено вітчизняну наукову школу, яка займається дослідженням проблеми обдарованості та розвитком творчого потенціалу особистості. Як бачимо, в сучасних умовах зростає інтерес до виховання і навчання обдарованих дітей.

Тому робота з творчою особистістю, з тими дітьми, які виділяються насамперед підвищеним рівнем розумового розвитку є пріоритетним напрямком інноваційних навчальних закладів, тобто ліцеїв, гімназій тощо. Але багато талановитих та здібних дітей навчаються в загальноосвітніх навчальних закладах. Очевидною стає необхідність розробляти стратегію, принципи, етапи, організаційно-структурні, соціально-психологічні, науково-методичні, управлінські аспекти роботи з обдарованими, талановитими та здібними дітьми в межах загальноосвітнього навчального закладу, що не передбачає перехід учнів в спеціалізовані школи та класи.

Талановиті діти – це величезне загальнолюдське багатство, неоціненний національний статок. Сам факт їх існування гарантує людству гідне існування. Кожна дитина обдарована по-своєму. Для того, щоб зберегти національне багатство, примножити його і використовувати з максимально можливою користю, необхідно навчитися допомагати особистості віднайти себе і

правильно оцінити, обережно підтримувати її розвиток [5, с. 5-9].

Нова українська школа повинна забезпечувати всебічний розвиток індивідуальності людини як особистості та найвищої цінності суспільства на основі виявлення її задатків, здібностей, обдарувань і талантів [1, с. 24]. В Україні прийнято цілий ряд законів і програм (зокрема Національна доктрина розвитку освіти в Україні у XXI столітті, Державна програма «Вчитель», Закон України «Про освіту», Національна програма «Діти України», Програма розвитку обдарованих дітей і молоді, Указ Президента України про підтримку обдарованих дітей та інші), які спрямовані на створення загальнодержавної мережі навчальних закладів для обдарованої молоді. Перші кроки у цьому напрямку повинні робити батьки та вчителі початкової школи засобами рідної мови.

Проблема обдарованості має декілька аспектів, а саме: 1) визначення поняття «обдарованість»; 2) виявлення обдарованих дітей; 3) аналіз сфер життя чи наукових галузей, де обдарованість як специфічний «вимір» людини реалізується; 4) робота з обдарованими дітьми; 5) місце обдарованої особи у суспільстві; 6) аналіз обдарованості у межах дихотомії «природне-штучне», який має визначити, чи є обдарованість переважно преформованим, генетично обумовленим явищем, чи вона може формуватися; 7) розробка «психолого-педагогічної ідеології» певного гіпотетичного напрямку у навчанні та вихованні дитини, що забезпечує розвиток «стану» обдарованості, якщо останню дійсно можна формувати [3, с. 5].

Аналіз останнього аспекту є найбільш доцільним, оскільки йдеться про можливість розробки певної методики, яка б сприяла розкриттю обдарованості дитини чи її формуванню. Частині педагогів удалося досягти значних успіхів у справі розвитку

дитячих здібностей, у розробці прогресивних технологій навчання та виховання. Але жодна з цих технологій не вилилась у пріоритетну педагогічну концепцію. Причина того, що у процесі «природного добору» систем педагогічного досвіду жодна з них не набула характеру провідної, полягає, мабуть, у тому, що розробка педагогічних технологій у наш час залишається справою переважно індивідуального пошуку, котрий, як надбання творчо-натхненного, спонтанного акту, почасти важко висловити у термінах педагогічної теорії, а тому й важко зрозуміти його механізми, перейнятись його духом.

Не зважаючи на те, що в сучасній науці існує більше сотні визначень поняття «обдарованість», більшість науковців визначають її як індивідуальну потенціальну своєрідність задатків людини, завдяки яким вона може досягти значних успіхів у певній галузі діяльності. Отже, обдаровані діти – це діти, в яких у ранньому віці виявляються здібності до виконання певних видів діяльності.

Вони вирізняються серед однолітків яскраво вираженими можливостями в досягненні результатів на якісно вищому рівні, який перевищує певний умовний «середній» рівень, їх успіхи не є випадковими, а виявляються постійно.

Обдаровані діти характеризуються порівняно високим розвитком мислення, тривким запам'ятовуванням навчального матеріалу, розвинутими навичками самоконтролю в навчальній діяльності, високою працездатністю тощо, їм властива висока розумова активність, підвищена схильність до розумової діяльності, неординарність, свобода самовияву, багатство уяви, сформованість різних видів пам'яті, швидкість реакції, вміння піддавати сумніву і науковому осмисленню певні явища, стереотипи.

Вони завжди виявляють уважність, зібраність, готовність до напруженої праці, що переростає в працелюбність, в потребу працювати безустанно, без відпочинку. В цьому розрізі дітям-гуманітаріям стане в пригоді багата скарбниця творів українських письменників та фольклор. Мислення їх відзначається високою оперативністю (продуктивністю). Коло їх пізнавальних інтересів не обмежується однією проблемою, постійно розширюється, що є стимулом розумової активності.

При підготовці вчителя до роботи з обдарованими дітьми необхідно конкретизувати індивідуально-особистісні риси прояву обдарованості, сукупність яких визначає його творчі можливості, і на розвиток яких вчителю слід звернути увагу у навчально-виховному процесі. В наукових дослідженнях

О. М. Матюшкіна, В. О. Моляко виділяються творчі якості особистості, які характеризують спрямованість на комплексну творчу діяльність [7, с. 126].

Для ефективної діагностики потенційно обдарованих дітей необхідно вміти розпізнавати їхні характерні особливості:

- часто «перескакують» через послідовні етапи свого розвитку;
- у них чудова пам'ять, яка базується на ранньому мовленні;
- рано починають класифікувати інформацію, що надходить до них;
- із задоволенням захоплюються колекціонуванням, при цьому їхня мета — не приведення колекції в ідеальний порядок, а її реорганізація, систематизація на нових підставах;
- мають великий словниковий запас, із задоволенням читають словники та енциклопедії, придумують нові слова і поняття;

ОСВІТНІ ІННОВАЦІЇ: ПЕДАГОГІКА, ПСИХОЛОГІЯ, МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ

- можуть займатися кількома справами одночасно, наприклад, стежити за декількома подіями, що відбуваються навколо них;

- дуже допитливі, активно досліджують навколишній світ і не терплять жодних обмежень своїх досліджень;

- у ранньому віці здатні простежувати причинно-наслідкові зв'язки, робити правильні висновки;

- можуть тривалий час концентрувати свою увагу на одній справі, вони буквально «занурюються» у своє заняття, якщо воно їм цікаве;

- мають розвинуте почуття гумору;

- постійно намагаються вирішувати проблеми, які їм поки що не під силу;

- відрізняються різноманітністю інтересів, що породжує схильність починати кілька справ одночасно;

- часто роздратовують ровесників звичкою поправляти інших і вважають себе такими, що завжди мають рацію;

- їм бракує емоційного балансу, вони часто нетерплячі та поривчасті.

Виявлення обдарованих дітей та подальший розвиток їх здібностей та обдаровань є однією з проблем сучасної психолого-педагогічної науки. Чим раніше починається розвиток здібностей і талантів, тим більше шансів на їх оптимальний розвиток, саме тому так важливо виявити обдарованість дітей на ранньому етапі [8, с. 3-5].

Виявлення обдарованих і талановитих дітей досить довготривалий процес, пов'язаний з динамікою розвитку дитини. Здійснення його неможливе шляхом лише одноразової процедури. Важливо правильно підібрати методики виявлення здібностей та в процесі навчання спостерігати за успіхами дітей.

Частіше першими обдарованість дитини помічають в сім'ї. Спостереження підтверджують, що діти часто приховують

свої здібності, якщо референтні дорослі не цінують їх належним чином. Трапляються випадки, коли обдарованість залишається не поміченою, а інколи батьки просто не погоджуються з тим, що їх дитину вважають обдарованою. Багато батьків просто не готові виховувати обдаровану дитину. А в деяких випадках батьки бачать обдарованість там, де її не існує. Процес виявлення обдарованих дітей серед дошкільників школи раннього творчого розвитку проходить в декілька етапів.

На першому етапі проводиться анкетування батьків та близьких родичів з метою збору інформації про успіхи дітей у певній діяльності. Отримана інформація аналізується психологом, педагогами.

На другому етапі відбувається безпосередньо діагностика творчого потенціалу дитини. Звичайно, обдаровані діти не схожі один на одного і потребують посиленої уваги з боку спеціалістів. Доцільно використовувати комплексну діагностику, яка включає в себе ряд оціночних процедур, в тому числі, групове та індивідуальне тестування, рекомендації педагогів та батьків. Дітей, обдарованих у інтелектуальній сфері, вирізняє спостережливість, надзвичайна пам'ять, добре розвинені мислительні процеси. Такі діти знають набагато більше від однолітків, вміють чітко висловити власні думки.

Діти обдаровані у сфері спілкування та лідерства відзначаються ініціативністю, впевнено почуваються серед однолітків та дорослих. Якщо у дитини переважають художні здібності, вона виявляє схильність до малювання чи музики, психологічне тестування спрямовується на оцінку ступеня емоційної стійкості і рівня нейротизму, оскільки ці діти часто відрізняються від інших високою вразливістю і вимагають особливої уваги з боку дорослих. Для дітей з творчим мислення характерна розкутість

ОСВІТНІ ІННОВАЦІЇ: ПЕДАГОГІКА, ПСИХОЛОГІЯ, МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ

поведінки, здатність знаходити нестандартні рішення. Обдарованість дітей у руховій сфері виявляється у високому ступені їх психомоторних реакцій, спритності, значній фізичній силі, витривалості.

У всіх обдарованих дітей добре виражена пошукова потреба. Вони відчують яскраві, насичені емоції під час заняття певною діяльністю.

Окрім цього, їх відрізняє надзвичайна цілеспрямованість, здатність до тривалої концентрації уваги, уміння управляти своєю діяльністю (у певній галузі).

Обдарованість інтелектуальна і обдарованість творча безпосередньо не пов'язані між собою. Відомий дослідник в галузі розкриття творчих здібностей Е. Торренс зазначав, що якби ми виявляли обдарованих дітей за допомогою тестів, то ми б відсіяли 70 % найбільш творчих із них. У якій сфері обдарована дитина проявить себе? Про це можна дізнатися за спостереженнями або результатами спеціальних тестів. Але не варто нав'язувати дитині результатів своїх спостережень або тестів, доречніше створити умови для широкого прояву її можливостей [6, с. 54].

Якщо ж дитина не виявляє якоїсь особливої обдарованості, це не є приводом називати її ні до чого не здатною. Найчастіше дорослі звертають увагу на схильності та здатності дитини до математики або до опанування іноземної мови, до літературної або образотворчої творчості. Значно рідше відзначають схильність дитини до експериментування, її організаторські та лідерські здібності... Здебільшого творчість дітей у цих галузях зовсім не заохочується батьками і педагогами.

У більшості школярів індивідуальні

переваги у навчальних предметах або позашкільних заняттях виявляються до моменту закінчення початкової школи. Якщо цього не сталося, варто звернутися за консультацією до фахівця або спробувати самотужки визначити здібності та схильності дитини за допомогою спеціальної анкети.

У кожної дитини можна виявити сильніші сторони її натури, котрі потрібно підтримувати і розвивати. Таким чином підвищується її впевненість у собі, скориговується самооцінка, долається байдужість до навчальних предметів, організовується її дозвілля.

Висновок. Отже, в сучасних умовах зростає інтерес до виховання і навчання обдарованих дітей, тобто держава зацікавлена в тім, щоб дитина, яка демонструє розвиток здібностей, вищий за здібності однолітків, мала можливість досягти вагомих результатів в одному або кількох видах діяльності, що є цінним для суспільства. Ця якість формується і проявляється в діяльності, яку повинні організувати члени сім'ї та педагоги для того, щоб її здібності вже значною мірою встигли реалізуватися в конкретних суспільно значимих процесах.

Виявлення обдарованих дітей та подальший розвиток їх здібностей та обдаровань є однією з проблем сучасної психолого-педагогічної науки. Чим раніше починається розвиток здібностей і талантів, тим більше шансів на їх оптимальний розвиток, саме тому так важливо виявити обдарованість дітей на ранньому етапі.

Проблеми виявлення обдарованості ускладнюються неоднозначністю розуміння самого терміну «обдарованість», відсутністю фактору або групи факторів, які були б визначені як складові обдарованості. Обдарована особистість є великою цінністю суспільства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ:

1. Національна доктрина розвитку освіти в Україні у XXI столітті. – К.: «Шкільний світ», 2001.

2. Державна національна програма «Вчитель» // Освіта України. № 27 (323). Квітень. 2002.
3. Буряк С. Обдаровані діти / С. Буряк. – К.: «Шкільний світ», 2009 – 65 с.
4. Гончаренко С. Педагогічний словник / С. Гончаренко. – К.: Либідь, 1997 – С.331.
5. Зазимко О. Концепція обдарованості. Обдарована дитина. / О. Зазимко. – 2000. – № 1 – С. 5-9.
6. Костюк Г. Здібності та їх розвиток у дітей / Г. Костюк. – К.: Либідь, 1963. – 123 с.
7. Матюшин А. Загадки одаренности / А. Матюшин – М.: Луч, 1993. – 321 с.
8. Моляко В. О. Актуальні соціально-психологічні аспекти проблеми обдарованості.// Обдарована дитина. – 1998, № 1, с. 3 - 5; № 2, с.2 – 6.

Стаття надійшла до редакції

02.05.20

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

УДК 37.091.31: 811.111

КУПРЯШОВА ТАЇСІЯ

студентка філологічного факультету

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Науковий керівник: КУЗЬМИНСЬКА Д.М.,

викладач кафедри шкільної педагогіки, психології та окремих методик

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Постановка проблеми. Сучасні вимоги, визначені в освітніх стандартах, спонукають учителів не тільки надавати учням навчальну інформацію, а й навчити їх способів практичного застосування її у повсякденному житті. Реалізувати зазначенні завдання з використанням інтерактивних методів. Серед передових методів у сучасному навчальному процесі вивчення англійської мови, велику увагу приділяють інтерактивним методам, оснований на особистісно орієнтованому підході до студента, спрямованих на розвиток не лише творчого потенціалу вивчаючого, але й на вміння мислити та швидко реагувати, покращуючи комунікаційні навички.

Стан дослідження проблеми. Дидактичний аспект інтерактивних технологій досліджують такі відомі українські та зарубіжні вчені, як Г.М. Брос, М.В. Кларен (4), Л.В. Пирожено (8), Н.Ф. Фомин, О.І.Пометун (9), Н. Суворова (11) та інші.

Мета дослідження. Мета статті полягає в тому, щоб розглянути найбільш ефективні інтерактивні методи навчання та способи їх проведення на уроках англійської мови.

Виклад основного матеріалу. Слово „інтерактив” прийшло до нас з англійської – від слова “interact”, де “inter” – взаємний і “act” – діяти. Таким чином, інтерактивний – здатний до взаємодії, діалогу. Однак спільні дії вчителя і учнів можливо організувати по різному. Одна модель взаємодій нам добре відома: педагог – представник влади, керуюча сила; учень – виконавець, репродукт отриманих знань. До певного моменту така організація взаємодій була єдиною, оскільки вона була зумовлена суспільством. На нинішній день соціуму потрібні творчі особистості, які вміють самостійно критично мислити, генерувати власні ідеї і витворювати їх у життя. Саме це замовлення і відображається у формулі «суб’єкт –